

komme til et retfærdigt Resultat, skal være til Stede eller ikke? Og medens der i København, hvor der er 2 forskellige Retter, ingen Vanskelighed kan opstaa derved, at en Sag paaftøvesnes f. Eks. ved Hof- og Stadsretten, skønt den maaske egentlig skalde til Sø- og Handelsretten, idet det jo saa straks fra første Færd vil vise sig, om indstævnte er enig dertil eller ikke, saa vil derimod Vanskeligheden i Provinserne blive temmelig stor, idet jo Dommeren, naar en Stævning er udtaget til en vis Retsdag, og Sagen skal behandles som en Sørætsag, efter Loven skal sørge for at tilkalde de søyndige Mænd. Jeg antager derfor, at ved denne Renunciation paa Sørætsbehandling har man nærmest tænkt paa det Tilfælde, at Parterne i Forvejen ere blevne enige derom, end ogsaa have oprettet Kontrakt, skriftlig Overenskomst derom, og have meddeelt Dommeren det fornødne i saa Henseende, men jeg finder det meget tvivlsomt, om det tør tillades Parterne paa absolut bindende Maade i Forvejen at renoncere paa, at Sagen behandles ved Sørretten, altsaa med tilkaldte søyndige Mænd. Det er jo ikke udelukkende af Hensyn til Parterne, at man indretter disse Sørætter, saaledes som de her ere foreslaaede, det er jo Retsplejens Tarv i Almindelighed, og det er jo ikke saa meget Meningen, som den højtærede Justitsminister i en anden Forbindelse fremhøvede, at den juridiske Dommer skalde kunne vejlede de søyndige Mænd; nej, jeg vil snarere sige, at det er de søyndige Mænd, der skulle vejlede den juridiske Dommer med Hensyn til alle de tekniske Spørgsmaal, hvor Jurister maaske ikke have Forudsætningerne for den rette Forstaaelse, men hvor han netop skal kunne saa den ved Konference med de søyndige Mænd. Og skulle Parterne saa have det i deres Magt paa Forhaand, endog ved Kontrakt, at forbinde sig til, at ved Paakendelsen af disse Sager skal Juristen ikke have denne Vejledning, som følger af, at han har de søyndige Mænd ved Siden? Jeg vilde derfor foretrække, at denne Bestemmelse ikke stod der, og man vilde ikke derved komme i Uoverensstemmelse med, hvad der gælder i København, hvor der er 2 Retter, og at man der tillader Folk at vælge, om de ville gaa til den ene eller den anden Ret, kan i alt Fald ikke have de praktiske Ulemper, som det vilde have i Provinserne.

Formanden: Det ærede Medlem har altsaa taget sine Vædringsforslag under Nr. 1, 4 og 5 tilbage; jeg ved ikke rigtig, hvorledes det forholder sig med Vædringsforslaget under Nr. 7; blev det taget tilbage?

Det. Hansen: Jeg glemte at sige, at jeg ogsaa vilde tage det tilbage.

Formanden: Vædringsforslaget under Nr. 7 er altsaa ogsaa taget tilbage. Jeg spørger, om nogen optager disse Forslag (Ophold). De ere saaledes bortfaldne.

Ordføreren (Høst): Jeg vil dog tillade mig at bemærke med Hensyn til de sidste Udtalelser fra det ærede Medlem, der nu satte sig, at de ikke have overbevist mig om, at det skalde være urigtigt at have den Bestemmelse, som vi have foreslaaet i Vædringsforslaget under Nr. 5, idet der dog kan være umaadelig mange Tilfælde, hvor Parterne ønske at saa Spørgsmaalet paa-kendt af den almindelige civile Domstol, og der kan ogsaa være mange Grunde dertil, navnlig da der virkelig er Tilfælde, som aldeles ikke forudsætte Søkundskab, men egentlig nærmest kun ere Fortolkningsspørgsmaal eller Stønsspørgsmaal, som den almindelige civile Domstol jo lige saa godt kan afgøre som Sørættene. Jeg kan derfor ikke se, at der egentlig er nogen Grund til at give en anden Regel her for Provinserne end for København. — Med det samme jeg har Ordet, vil jeg tillade mig at bemærke, hvad jeg glemte at udtale før, at de Bemærkninger, som det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) kom med angaaende forskellige Punkter i Forslaget, ville blive tagne under Overvejelse inden tredje Behandling.

Rnudsen: Jeg har ikke været i Stand til at kunne forstaa eller tilegne mig de Grunde, som den højtærede Minister har til at være imod det Princip, at der skal udbetales Dagpenge i de Forhold, som denne Lov angaar. De ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til saa vel af Betænkningen som ogsaa af mine Udtalelser, forrige Gang jeg havde Ordet, at dette Vædringsforslag støtter sig nøje til, hvad der er foreslaaet af selve den højtærede Minister dels i den foreliggende Lov og dels i den Lov, som er bleven forelagt gentagne Gange tidligere for Rigsdagen. I begge disse Lovforslag er der Tale om Diæter under forskellige Forhold. I det tidligere Lovforslag om Diæter i Almindelighed til Sørætsmedlemmer og i det foreliggende Lovforslag om Diæter, naar de ere paa Rejse, og det er navnlig dertil, jeg har henholdt mig ved Affattelsen af mit Vædringsforslag. Det er ganske vist saaledes, at der fordres ikke saa faa Ydelser af Borgerne, uden at der hveds Bederlag derfor, men der er ogsaa mange